

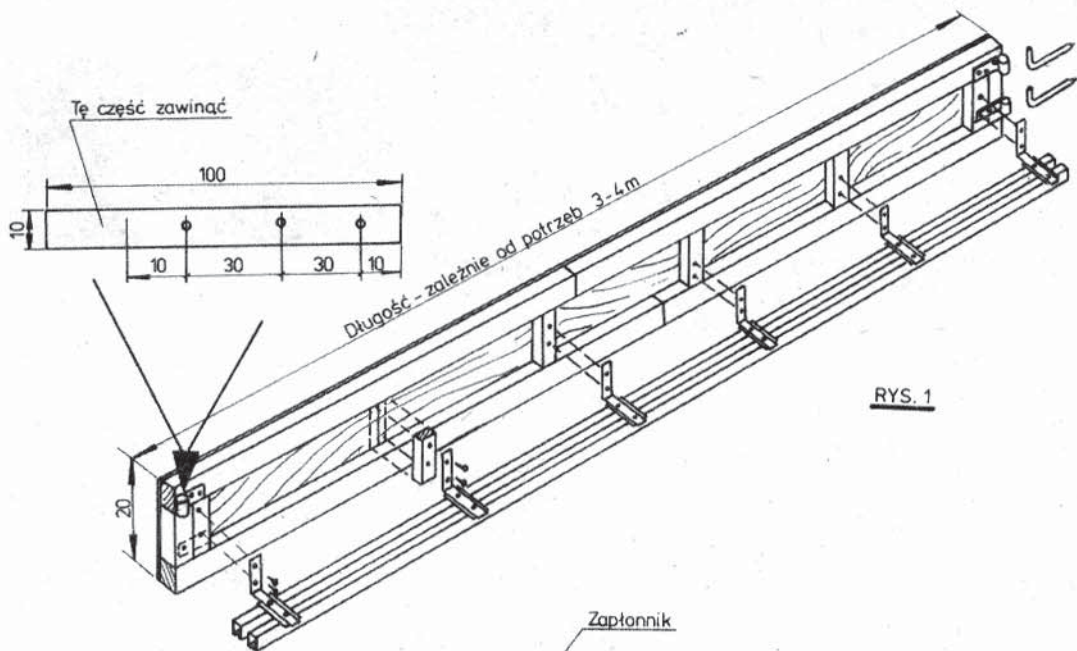
KARNISZ DO FIRAN I ZASŁON

Jednym z istotnych elementów każdego mieszkania jest wewnętrzna oprawa otworów okiennych w różnego rodzaju firany i zasłony. Najczęściej kwestię tę rozwiązuje się przy użyciu specjalnych wsporników z prowadnicami (tzw. popularnie szyn), w których przesuwają się uchwyty utrzymujące zasłony i firanki.

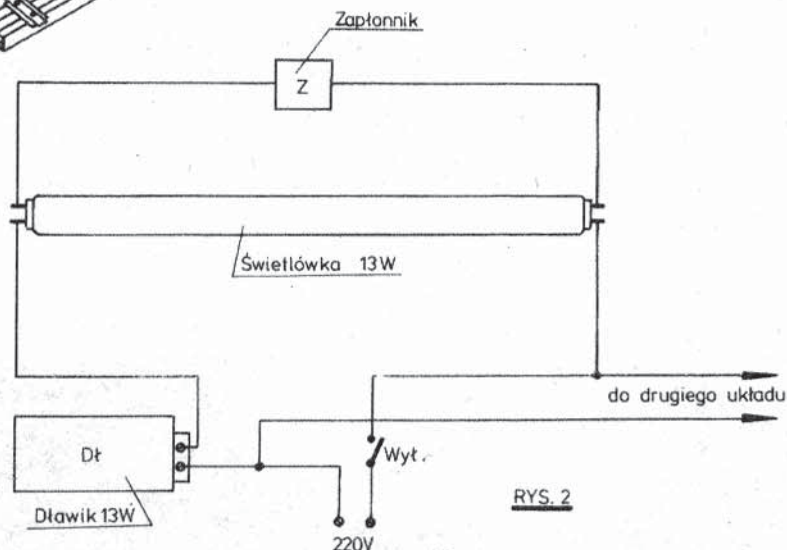
Odstępując od tego, dość tradycyjnego rozwiązania, proponujemy wykonanie specjalnego karnisza, który łączy w sobie dwie funkcje – podtrzymuje firanki i zasłony oraz jest źródłem dodatkowego oświetlenia elektrycznego, które daje odbite od sufitu, mocno rozproszone światło, korzystne np. w czasie oglądania programów telewizyjnych. Cały karnisz składa się zasadniczo z dwóch części. Pierwsza z nich to dźwigar wykonany z drewnianych materiałów odpadowych, do którego przymocowana została para szyn z surowej, stalowej blachy, kupiona w sklepie. Dodatkowo do dźwigara zamocowana jest instalacja oświetleniowa złożona z dwóch trzynastowatowych świetlówek i towarzyszących im elementów.

Zanim przystąpimy do gromadzenia materiałów i elementów składowych karnisza, chcemy zwrócić uwagę na pewne ograniczenia wynikające z jego konstrukcji. Montaż karnisza jest możliwy w tych mieszkaniach, w których między ramą okienną, a sufitem występuje minimum 25 cm wolnej przestrzeni. Duża liczba mieszkań w nowoczesnym budownictwie płytowym nie ma takiej przestrzeni, a rama okienna bezpośrednio styka się ze stropem. W takiej sytuacji proponowany karnisz będzie utrudniał otwieranie okna. W innych przypadkach, gdzie od podłogi do stropu jest odległość 3 m lub więcej, nie ma żadnych problemów z jego instalacją.

Dźwigar karnisza (rys. 1) wykonany jest z sosnowych listew o przekroju 50×20 mm (mogą być połączone z kilku krótkich listew) i kawałków sklejki lub twardej płyty pilśniowej grubości 4–5 mm. Listwy układamy na podłodze w odstępach 10–12 cm od siebie i łączymy razem kawałkami sklejki za pomocą kleju i gwoździ, dbając o to, by poszczególne kawałki sklejki brzegami dobrze przylegały do siebie. Krawędzie sklejki wystające poza listwy obcinamy i wyrównujemy. Dla wzmocnienia dźwigara na brzegach i w środku, w pięćdziesięciocentymetrowych odstępach, a właściwie w miejscach styku poszczególnych odcinków sklejki, zostały wklejone kawałki listwy takiej samej, jak użyta na dźwigar.

RYS. 1

RYS. 2

Po wyschnięciu kleju zewnętrzną część dźwigara oklejamy tapetą drewnopodobną o wzorze zbliżonym do oklein na posiadanych meblach. Następnie, od wewnętrznej strony, mocujemy za pomocą wkrętów wsporniki szyn, oraz blaszane uchwyty do zawieszenia karnisza.

Tym samym sposobem zamocowane są elementy instalacji świetlówek. Rys. 2 przedstawia schemat połączeń dwu świetlówek o mocy po 13 W.

Do zawieszenia karnisza nad oknem potrzebne są cztery stalowe haki wbite w ściany prostopadłe do okna. Położenie haków, odległość od okna i sufitu najlepiej dobrać doświadczalnie, stawiając na ścianie odpowiednie znaki. W miejscu, w którym mają znaleźć się haki, wybijamy najpierw otwory do

zamocowania drewnianych kołków ułatwiających wbicie haków w ścianę. Ewentualne odpryski tynku należy uzupełnić zaprawą gipsową (gips z piaskiem). Instalację oświetleniową łączymy z siecią energetyczną za pomocą miękkiego przewodu sieciowego w izolacji igelitowej, zakończonego wtyczką sieciową. Dobrze jest zaopatrzyć przewód w wyłącznik przelotowy.

Opisany karnisz można użyć do podwieszenia zasłon rozdzielających pomieszczenie na dwie części o różnym przeznaczeniu. Sam dźwigar karnisza z instalacją oświetleniową, zawieszony w odpowiednim miejscu na ścianie, doskonale nadaje się jako element dekoracyjny.

Roman Kozak